

Кроч на свой родны,
дзвінскі ўзгорак,
каб глядзець у будучую сінь

Дзвінскі ўзгорак

ГРАМАДСКА-ПАЛІТЫЧНАЯ ГАЗЕТА ВІЦЕБСКАГА РАЁНА, №5 (21)
САКАВІК 2015 ГОДА

ПРАДПРЫМАЛЬНІЦТВА

КАНФІСКАВАЛІ ТАВАР НА 152 МІЛЬЁНА

Падаткавікі патлумачылі свае дзеянні адсутнасцю суправаджальных дакументаў на тавар. На думку лідэра грамадскага аб'яднання «Перспектыва» Анатоля Шумчанка, гэта паказальны прыклад, які кажа пра тое, што чакае прадпрымальнікаў у будучым годзе.

Як распавяла «Салідарнасці» прадпрымальніца Святлана Ваяводзіна, 17 сакавіка да яе гандлёвым пункце ў віцебскім гандлёвым цэнтры «Еўропа» прыйшлі прадстаўнікі ІМПЗ і АБЭЗа, якія заявілі, што канфіскоўваюць тавар з-за адсутнасці суправаджальных дакументаў.

На запэўніванні жанчыны, што ўсе неабходныя дакументы знаходзяцца як раз у інспекцыі па падатках і зборах, яе прадстаўнікі не адрэагавалі. Выклікалі панятых, пачалі вопіс сканфіскаванай маёмасці.

Святлана скарысталася момантам і ўцякла ў раённую падатковую, каб высветліць на якой падставе канфіскуецца яе маёмасць. З яе слоў, начальніца ІМПЗ заявіла, што яе супрацоўнікі дзейнічаюць у рамках закона.

Як кажа Святлана, яна ўжо тыдзень застаецца ў падвешаным стане.

- Канфіскавалі тавар на 152 мільёны рублёў. Пратакол канфіскацыі мне пакуль не далі. Незразумела, як дзейнічаць далей. А трэба ж неяк жыць ... На мне крэдыт, які трэба штомесяц выплачваць. І дачка вучыцца на платным.

Начальнік інспекцыі МПЗ па Чыгуначным раёне Віцебска Яніна Шыпалава ў гутарцы з карэспандэнтам «Салідарнасці» патлумачыла, што не бачыць у сітуацыі нічога экстраардынарнага.

Паводле яе слоў праверка была планавай, прадпрымальніца была ўключана ў каардынацыйны план інспекцыі, пра дату і час правядзення апавяшчана загадзя. Аднак апынулася непадрыхтаванай да візіту інспектараў.

- Пасля пачатку праверкі Святлана Уладзіміраўна пакінула свой пункт і прыехала прама да нас у інспекцыю. Тут мы з начальнікам аддзела яшчэ раз растлумачылі, якіх менавіта дакументаў ёй не хапае. Папрасілі падрыхтаваць, далі час. Аднак дакументы да гэтага часу не прадастаўлены. Цяпер лёс канфіскаванай маёмасці будзе вызначаць суд.

Як патлумачыла Яніна Шыпалава, па-чалавечы яна разумее сітуацыю, у якой апынулася прадпрымальніца, і параіла ёй, якія хадайніцтвы напісаць у суд, каб рашэнне было больш мяккім.

Адзначым, што прадпрымальнік Святлана Ваяводзіна не з'яўляецца плацельшчыкам адзінага падатку.

- Гэта паказальны прыклад таго, што будзе з 1 студзеня 2016 з усімі прадпрымальнікамі, якія пяройдуць на працу з дакументамі. Любая правіннасць, адсутнасць коскі або паперкі прывядуць да канфіскацыі тавару, - заявіў у экспрэс-каментары «Салідарнасці» лідэр грамадскага аб'яднання «Перспектыва» Анатоль Шумчанка.

Алег Ягораў
www.gazetaby.com

СВІНЫ ГРЫП

ЗАПРЕЩЕНО СОДЕРЖАНИЕ СВИНЕЙ

Без малого два года прошло после выявления очага африканской чумы свиней на комплексе филиала «Лучеса» ОАО «Витебский комбинат хлебопродуктов».

Тогда были предприняты необходимые меры, чтобы не допустить распространения коварной для свинопоголовья инфекции. Были скоординированы действия органов власти и управленческих структур, направленные на неукоснительное соблюдение технологической дисциплины и санитарных требований на животноводческих объектах.

Решениями Витебского райисполкома от 12.12.2014 г. и 10.01.2015 г. определены границы территории по запрещению содержания свиней. В соответствии с ними запрещается содержание этих животных в личных подсобных хозяйствах граждан, а также крестьянскими (фермерскими) хозяйствами и индивидуальными предпринимателями в радиусе пяти километров от свиноводческого комплекса филиала «Лучеса» и в радиусе одного километра от центра селекции и генетики в свиноводстве РУП «Витебское племпредприятие». Запрет касается следующих населенных пунктов: Копти, Маклаки, Зазыбы, Заходники, Любово, Лобаны Октябрьского сельсовета, а также Косачи, Липовцы, Макарово, Рожново, Мяклово, Дыманово Шапечинского сельсовета.

Утвержден комплексный план мероприятий по биологической защите территории филиала «Лучеса». Согласно ему работники этого сельхозпредприятия регулярно информируются о болезни АЧС и мерах по профилактике и недопущению заноса инфекции на территорию комплекса. Работа свиноводческого объекта обеспечена в соответствии с постановлением Совета Министров Республики Беларусь от 29.08.2013 г. № 758 «О дополнительных мерах по ликвидации и недопущению распространения африканской чумы свиней и других опасных заболеваний животных». Комплексным планом, в частности, предусмотрена организация централизованного питания работников комплекса в специально оборудованном месте вне производственных помещений и наложен запрет на принос из дома продуктов и хранение их в шкафах гардеробной. Исключен принос и использование личных мобильных телефонов в производственной зоне. Планом предписано ежедневно в конце рабочей смены проводить дезинфекцию салона транспортных средств, осуществляющих перевозку работников комплекса. Обслуживающему персоналу запрещено содержать свиней в личных подсобных хозяйствах, а ветеринарным работникам комплекса — оказывать ветпомощь животным, находящимся в личной собственности граждан. Обязанность контроля за прилегающими к комплексу территориями лесных массивов и сельхозугодий на наличие несанкционированных свалок и трупов животных возложена на УП ЖКХ «Витрайкомхоз» и райинспекцию природных ресурсов и охраны окружающей среды.

Ежеквартально представители Октябрьского и Шапечинского сельисполкомов,РОВДирайветстанции проводят подворный обход 5-километровой зоны от комплекса с целью проверки на содержание свиней в личных подсобных хозяйствах граждан. Уполномоченные должностные лица напоминают, что в случае выявления фактов нарушения законодательства по содержанию свиней виновные будут привлечены к административной ответственности.

К слову, в настоящее время свинопоголовье в личных подсобных хозяйствах граждан в районе составляет 342 животных.

Нина Столяренко

Чытайце сайт
Віцебскага раёна:
http://vicebskreg.by

КРЫМІНАЛ

БЫЧКІ НАЛЕВА, БЫЧКІ НАПРАВА…

Заатэхнік з Віцебскага раёна нелегальна прадавала бычкоў расійскім камерсантам. У Віцебскім раёне супрацоўнікі крымінальнай міліцыі разам са спецыялістамі аддзела па барацьбе з эканамічнымі злачынствамі раскрылі нелегальную схему пастаўкі буйной рагатай жывёлы расійскім камерсантам, паведамляе "СБ Беларусь Сегодня".

На працягу 2013-2014 гадоў яе ажыццяўляла адна з кіруючых работнікаў сельгаспрадпрыемства "Эксперыментальная база «Тулава». 26-гадовая жанчына, якая працавала выконваючай абавязкі галоўнага заатэхніка, давала ўказанні падпарадкаванай, кіруючай малочнатаварнай фермай, афармляць дакументы такім чынам, быццам бы быкі і каровы гінулі з-за хвароб. На самай жа справе скаціну прадавалі на мяса за мяжу.

Па словах Аляксея Ігнаткова, старэйшага оперупаўнаважанага па асабліва важных справах упраўлення па барацьбе з эканамічным злачынствамі крымінальнай міліцыі УУС Віцебскага аблвыканкама, такім чынам жанчына паспела рэалізаваць больш за 20 жывёл і зарабіць на гэтым каля 300 мільёнаў рублёў:

- У дачыненні да падазронай былі распачатыя крымінальныя справы па артыкулах Крымінальнага кодэкса "Крадзеж шляхам злоўжывання службовымі паўнамоцтвамі" і "Службовая падробка". Суд Віцебскага раёна прызнаў яе вінаватай і прысудзіў да 4,5 гады пазбаўлення волі.

Прысуд уступіў у законную сілу. Так як фігурантка крымінальных спраў характарызавалася станоўча і да гэтага часу не трапляла ў поле зроку праваахоўных органаў, выкананне пакарання адтэрмінавалі на тры гады.

Сяргей Галеснік
«СБ Беларусь Сегодня»

СЛАВУТЫЯ ЗЕМЛЯКІ

ЗАНЯДБАНЫ, ЗАБЫТЫ І АДКРЫТЫ ЗНОЎ

Балючая і складаная сувязь мастака Марка Шагала са сваім родным горадам Віцебскам аказала істотны ўплыў на яго мастацкі стыль, сцвярджае Віктар Марціновіч у сваёй кнізе "Радзіма: Марк Шагал у Віцебску ў 1914-1920", якая выйдзе ў жніўні ў выдавецтве Еўрапейскага гуманітарнага ўніверсітэта (EHU Press).

"Чым з большымі праблемамі сутыкаўся Шагал, тым больш інтэнсіўнымі рабіліся яго колеры", - сказаў Марціновіч пра бурныя гады вайны і рэвалюцыі, якія мастак правёў у Віцебску.

Вядомы беларускі пісьменнік, навуковец і дацэнт ЕГУ, Віктар Марціновіч прадставіў вынікі свайго даследавання жыцця вялікага мастака, які нарадзіўся ў Беларусі, падчас публічнай дыскусіі, арганізаванай ЕГУ 17 лютага ў Вільні. У гутарцы, мадэратарам якой стаў прарэктар ЕГУ па пытаннях развіцця і камунікацыі д-р Дарус Удрыс, гаварылася пра менш вядомыя дэталі жыцця Шагала ў савецкім Віцебску пасля яго вяртання з Парыжа ў 1914 годзе.

Сваё даследаванне Віктар Марціновіч пачаў у Мінску ў 2000 годзе і завяршыў яго ў мінулым годзе ў Вене ў Інстытуце гуманітарных навук. Да нядаўняга часу, як беларускі ўрад, так і беларускія акадэмічныя інстытуцыі катастрафічна мала займаліся вывучэннем Шагала, якога абвінавачвалі ў адсутнасці патрыятызму з-за таго, што ён пакінуў СССР у 1920 годзе.

«Радзіма» абагульняе ўсе, што вядома пра "другі Віцебскі перыяд" Шагала, і злучае яго з падзеямі, якія тычацца "падтрымання" віцебскай памяці Шагала пасля яго эміграцыі. Як лічыць Віктар Марціновіч, пасля ад'езду пачалася поўная забарона на мастака ў савецкай Беларусі.

"Для мяне вельмі важна, што гэтая кніга з'явіцца далёка ад традыцыйных цэнтраў даследавання Шагала, - сказаў Марціновіч. - Цягам доўгага часу лічылася, што толькі Парыж, Нью-Ёрк і Ерусалім - адзіныя прыдатныя месцы, каб казаць пра Шагала. Гэта прывяло да свайго роду зручнай канвенцыі. Беларуская школа даследаванняў Шагала проста адсутнічала ўвесь гэты час, таму што ў яе не было ні адзінага шанцу належным чынам адбыцца ў краіне, у якой Шагал быў выгнаннікам з 1920 да 2012 года".

Нарадзіўшыся ў Віцебску, мастак вывучаў мастацтва ў Санкт-Пецярбургу і Парыжы, вярнуўся ў Віцебск у чэрвені 1914 года, каб ажаніцца з сваёй нявестай Бэлай Разенфельд, дачкой багатага ювеліра з Віцебска. Першапачаткова ў Шагала быў план вярнуцца ў Парыж пасля вяселля, але Першая сусветная вайна змяніла гэтыя планы, і маладая сям'я засталася ў Віцебску на шэсць гадоў. Пасля рускай рэвалюцыі Шагал стаў савецкім служачым, быў упаўнаважаным па справах мастацтва ў Віцебску. Згодна з меркаваннем Віктара Марціновіча, гэтая пазіцыя дала надзею Шагалу на здзяйсненне сваёй мары: прадстаўленне сучаснага еўрапейскага мастацтва ў Віцебску і стварэнне мясцовай мастацкай школы.

(працяг будзе)

Далучайцеся да нас у сацыяльных сетках: Одноклассники (Новости Витебского района) — ok.ru/group/57239781113901; ВКонтакте — vk.com/vicebskreg

ВОДНЫЯ СПРАВЫ

ВИТЕБСКИЕ РЕЧНИКИ ОТКРЫЛИ СЕЗОН

Первые суда вышли на Двину в первой декаде марта.

По словам начальника филиала «Витебскводтранс» РУЭСП «Днепро-Бугский водный путь» Анатолия Леонова, пока добыча песка ведется на двух участках — в районе деревень Курино и Куковячино.

В прошлом году речники сработали с приличным результатом, по сравнению с 2013-м увеличив добычу песка с 308 до 342 тыс. т, выручку от реализации — с 19,7 до 22,7 млрд руб. Несмотря на определенные сложности, коллектив предприятия готов к решению новых производственных задач. В числе основных клиентов речников — ОАО «Керамика», Витебская ГЭС, строительные организации областного центра.

Сергей Ляшук
«Витебские вести»

БАНКРУЦТВА

ОБАНКРОТИЛСЯ ЛИКЕРОВОДОЧНЫЙ ЗАВОД «ВИНРЕАЛ»

Экономический суд Витебской области начал конкурсное производство о банкротстве общества с ограниченной ответственностью «Винреал» — завода алкогольных распо-ложенного в Новке.

Завод, производивший виноградные вина, ликеры, настойки, водку и т.п., принадлежит известному полоцкому бизнесмену Владимиру Захарову. Судя по объявления в интернете, владелец уже два года пытался продать предприятие.

В конце 2013 года за ООО «Винреал» вместе с лицензиями на производство алкогольной продукции просили 2 000 000 евро, из которых, цитируем, реально к оплате требовалось около 800 000 евро, а остальное — текущее, никогда ранее не просроченное кредитование банков, остающееся обязательством нового собственника.

Желающих, судя по всему, не нашлось, и летом 2014 года цена была снижена вдвое: 1 000 000 евро, из которых, снова цитируем, реально к оплате около 300 000 евро, а остальное — те же кредитные обязательства.

Похоже, однако, кредиты винзаводу оказались не по силам, и 12 марта по заявлению ликвидатора суд начал конкурсное производство.

Сяржук Серабро

ЗДАРЭННЕ

ПЕРВЫЕ ЖЕРТВЫ ВЕСЕННИХ ПАЛОВ СУХОЙ ТРАВЫ

За последние дни в области увеличилось количество пожаров. Причина — весенние палы. Люди выжигают сухую растительность на придворовых участках, в итоге сгорают дома, бани, сараи, а иногда в огне, разведенном собственноручно, погибают и люди. В прошлом году по этой причине в республике погибли 10 человек.

Только за 17 февраля на территории области зафиксировано 50 случаев выжигания сухой растительности, в результате которых сгорели 5 строений.

— Днем 16 марта в центр оперативного управления Бешенковичского РОЧС поступило сообщение о пожаре в деревне Латыши Островенского сельского Совета, — сообщила пресс-секретарь областного УМЧС Марина Фандо. — Горели сухая трава и нежилой дом. В это же время в Глубокском районе из-за выжигания растительности загорелась баня, сразу несколько построек полыхали в деревне Фалевичи Камайского сельского Совета Поставского района.

Неосторожное обращение с огнем при выжигании травы неустановленным лицом — причина происшествия в Сенно. Здесь на улице Октябрьской горели штабеля дров, принадлежащих Сенненскому ЖКХ. Более часа спасатели ликвидировали пожар. Повреждены 40 и уничтожены 15 кубических метров дров. В деревне Жуки Горные Германовичского сельского Совета Шарковщинского района горели здание телятника и сухая растительность возле фермы. В здании, принадлежащем ОАО «Княж», находились два работника фермы и 70 голов телят. В течение часа пожар был полностью ликвидирован. Никто не пострадал. Ущерб устанавливается.

МЧС в который раз предупреждает, что на территории, прилегающей к жилым зданиям, общежитиям, гаражам, открытым стоянкам, хозяйственным постройкам, нельзя выжигать сухую растительность, разводить костры, сжигать мусор, отходы…

Согласно статье 15.57 Кодекса Республики Беларусь об административных правонарушениях за выжигание сухой травы, а также стерни и пожнивных остатков на корню на полях либо непринятие мер по ликвидации палов на земельных участках налагается штраф в размере от 10 до 40 базовых величин. На сегодняшний день это от 1,8 до 7,2 миллиона рублей. А за разжигание костров в запрещенных местах предусмотрены предупреждение или штраф в размере до 12 базовых величин.

17 марта в 14-37 в ЦОУ Толочинского РОЧС от дежурной медсестры учреждения здравоохранения «Толочинская ЦРБ» поступило сообщение о поступлении в приемный покой гражданки, 1935 г.р., пенсионерки, проживающей по адресу Толочинский р-н, Толочинский с/С, д.Зеленое, ул. Центральная.

Подразделения МЧС на данное происшесвие не вызывались. Для выяснения обстоятельств в учреждение здравоохранения «Толочинская ЦРБ» выехала оперативная группа Толочинского РОЧС.

В ходе разбирательства было установлено, что около 13-40 этого дня пенсионерка начала выжигать сухую растительность около своего дома. В результате чего она не справилась с огнем и загорелась. Горящую женщину заметила соседка и сообщила другой женщине, что горит бабушка. Женщины бросились на помощь, а в это время бабушка сбила пламя и сидела вся обгоревшая. Соседки вызвали скорую медицинскую помощь, пострадавшая была госпитализирована в районную больницу, с диагнозом ожоги 1-2 степени (85% тела). 18 марта пенсионерка скончалась в больнице.

По данным УМЧС

ДЗЕНЬ ВОЛІ

НЕЗАЛЕЖНАСЬЦЬ —ГЭТА...

25 сакавіка – Дзень Волі – гадавіна Беларускай Народнай Рэспублікі. Менавіта тады ў 1918 годзе была абвешчана незалежнасць БНР ад Расійскай імперыі. Легендарное эссе «Независимость – это…» было написано Владимиром Орловым еще в 1990 году.

Незалежнасьць —гэта...

НЕЗАЛЕЖНАСЬЦЬ — гэта калі ты зьявісься на сьвет у радзільні, дзе няма самых стэрыльных на зямлі савецкіх прусакоў, затое ёсьць аднаразовыя шпрыцы й пялюшкі.

НЕЗАЛЕЖНАСЬЦЬ — гэта калі твой бацька пойдзе ў загс, каб атрымаць дакумэнт, што ты сапраўды нарадзіўся і што цябе назвалі ў гонар дзеда Рыгорам, і кабета, якая сядзіць там, спакойна выпіша яму гэты дакумэнт, а ня выцягне са стала "Справочник личных имен народов СССР" і ня будзе, размахваючы ім, гістэрычна тлумачыць твайму бацьку, што ён можа без праблемаў назваць сына Файзулой ці нават Мамаем, а вось Рыгорам — ня можа, бо такога імя проста не існуе ў прыродзе (а существует нормальное человеческое — Григорий).

НЕЗАЛЕЖНАСЬЦЬ — гэта калі ты пойдзеш у школу і цябе будуць вучыць на тваёй мове (а дзяўчынку Гражынку, якая табе падабалася ў дзіцячым садку, — на яе мове, а твайго суседа хлопчыка Мішу, тату якога завуць Ісакам, — на ягонай, а другога твайго суседа хлопчыка Алёшу, бацькі якога прыехалі сюды, бо ў іхнім горадзе на Волзе, каб купіць малому малака, трэба займаць чаргу а пятай гадзіне раніцы, — на ягонай). Цябе будуць вучыць на тваёй мове, і дзеля гэтага твайм тату й маме ня трэба будзе ўсё лета зьбіраць па кватэрах заявы бацькоў, якія ня тое каб не хацелі вучыць сваіх дзяцей так, як твае тата й мама, а проста ніколі пра гэта ня думалі, бо вырасьлі пры інтэрнацыяналізьме. І гэтыя заявы ня трэба будзе губляць тры разы дырэктару і два — сакратарцы, і ў першы верасьнёвы дзень ты не пачуеш на ўрачыстай лінейцы, што "год от года хорошеет материально-техническая база нашей школы", а прыйшоўшы ў сваю клясу, не даведаесься, што дзякуючы няўхільнаму клопату партыі і ўраду ў вас на ўсю клясу толькі ўсяго лемантар і дзьве "матэматыкі" на роднай мове.

НЕЗАЛЕЖНАСЬЦЬ — гэта калі твая дружына ня будзе змагацца за права насіць імя Паўліка Марозава ці Аляксандра Мясьнікова, бо ўсе вы цудоўна ведаеце, як любіў свайго тату Паўлік і як любіў беларусаў Мясьнікоў.

НЕЗАЛЕЖНАСЬЦЬ — гэта калі ты будзеш студэнтам і на лекцыі па вышэйшай матэматыцы твой смуглявы раўналетак з Мадагаскару, які вучыцца за грошы сваёй, а не тваёй краіны, нахінецца да цябе й запытае, што значыць слова "імавернасьць", і ты па-французску растлумачыш яму.

НЕЗАЛЕЖНАСЬЦЬ — гэта калі ты будзеш служыць у войску не далей за памежныя горад ці вёску твае зямлі, затое табе ніколі не загадаюць фарбаваць траву й прыбіраць тэрыторыю "вот отсюда и до обеда". У нядзелю ты зможаш прыехаць да бацькоў ці да свае дзяўчыны, затое ніхто не назаве цябе "бульбашом", а твайго сябра — "черножопым" за тое, што вы думаеце й гаворыце ў сьне па-свойму, і табе ніколі не загадаюць гастрыць сапёрную рыдлёўку, каб акапацца ў Баку ці ў Тбілісі.

НЕЗАЛЕЖНАСЬЦЬ — гэта калі твая дзяўчына кажа, што хоча на выхадныя ў Вену, і ты з чыстым сумленьнем абяцаеш ёй, што ў суботу вы вып`яце кавы насупраць палацу Шонбрун, і ведаеш, што перад вашай вандроўкаю ніхто ня будзе высьвятляць у цябе, ці быў ты ў дзяцінстве габрэем, а таксама, ці быў ты раней за мяжою і калі вярнуўся адтуль, дык зь якой мэтай.

НЕЗАЛЕЖНАСЬЦЬ — гэта калі на Дзяды, у Дзень памяці продкаў, ты ідзеш на могілкі, каб паставіць там свечку і пакласьці кветкі, а ня стаць удзельнікам выпрабаваньня балёнчыкаў з нэрвова-паралітычным газам ці новае мадэлі гумовага дручка.

НЕЗАЛЕЖНАСЬЦЬ — гэта калі твой сын прынес са школы пяцёрку па гісторыі і ты хваліш яго за гэтую пяцёрку, бо ведаеш, што ён атрымаў яе не па тым прадмеце, дзе вучаць пра Лядовае пабоішча і перамогу калектывізацыі, а па тым, дзе вучаць пра Грунвальдскую бітву, якая ўратавала твой народ ад сьмерці, і кажуць праўду пра ўладу, што расстраляла твайго дзеда й задушыла голадам тваю бабулю.

НЕЗАЛЕЖНАСЬЦЬ — гэта калі да цябе завітае беларускі сьпявак зь Нью-Ёрку, і ты вып`еш зь ім добрую чарку вішнёўкі, і пасьля ветлівыя дзядзькі ў цывільным не запрапануюць табе падрабязна напісаць, дзе й што вы пілі й каго пры гэтым лаялі.

НЕЗАЛЕЖНАСЬЦЬ — гэта калі ты пазбаўлены магчымасьці чуць, як твой прэзыдэнт вучыць з экрану суайчыннікаў: "Хто как хаціт, той так і гаварыт", бо твой прэзыдэнт — чалавек пісьменны і хоць адну мову ўсё ж ведае.

НЕЗАЛЕЖНАСЬЦЬ — гэта калі з тэлеперадач і газэтаў раптам зьнікаюць лісты нястомна-таямнічых вэтэранаў і вусьцішныя паведамленьні пра нацыяналістаў і экстрэмістаў з народных франтоў, якія нават уначы ня сьпяць, а распальваюць паміж табой, Алёшам і Мішам, тату якога звалі Ісакам, а таксама Гражынаю, якая даўно ўжо твая жонка, міжнацыянальную варожасьць, каб учыніць сярод вас крываваю разьню й пусьціць пад адхон цягнік перабудовы.

НЕЗАЛЕЖНАСЬЦЬ — гэта калі ніхто ня страшыць цябе, што твой народ ня зможа выжыць безь вялікага старэйшага брата, бо ня мае сваіх баксітаў ці алмазаў, і ты разумееш, што зусім дарэмна шкадаваў гаротных галяндцаў ці бэльгійцаў, якія ня маюць ні баксітаў, ні алмазаў, ні нават старэйшага брата.

НЕЗАЛЕЖНАСЬЦЬ — гэта калі велізарныя аўтафуры з надпісам "Центровывоз" (ці бачыў ты хоць раз такія фуры, дзе было б напісана "Центрввоз"?) падрулююць не да чужых, а да нашых крамаў.

НЕЗАЛЕЖНАСЬЦЬ — гэта калі раптам высьветліцца, што сьветлыя галовы ёсьць і ў нас, і калі — крый Божа! — выбухне завод ці прычыніцца якое іншае ліха, ня трэба будзе чакаць, пакуль прыедзе камісія з маскоўскіх разумнікаў.

НЕЗАЛЕЖНАСЬЦЬ — гэта калі на Божай пасьцелі ведаеш, што пасьля таго, як ты памяняеш гэты сьвет на лепшы, на месцы царквы ці касьцёлу, дзе цябе хрысьцілі і дзе ты вянчаўся, ня выкапаюць сажалку з брудным лебедзем і не пабудуюць басэйн імя ХХ-VIII зьезду КПСС, а могілкі, дзе будуць спачываць твае косьці, не зьнясуць і не ператвораць у закіданы пустымі пляшкамі парк культуры й адпачынку імя таварыша Гарбачова.

НЕЗАЛЕЖНАСЬЦЬ — гэта...

НЕЗАЛЕЖНАСЬЦЬ — гэта калі ад нараджэньня да скону пачуваесься сваім чалавекам на сваёй зямлі.

Я веру, што калі-небудзь так будзе.

Бо йначай проста ня варта жыць.

Люты, 1990

АНТЫКАРУПЦЫЙНАЯ КАМПАНІЯ

ПЛЮСЫ І МІНУСЫ КАРУПЦЫІ

Хабар — гэта дывідэнды, якія чыноўнікі атрымліваюць ад сумеснага валодання дзяржаўнай уласнасцю. Сучасная беларуская эканоміка функцыянуе ў квазірынкавым асяроддзі, і карупцыя — яе важнейшы складовы элемент.

Выпадкі публічнага дыялогу паміж уладай і грамадствам у Беларусі можна пералічыць па пальцах. Такая ў нас склалася традыцыя. Аднак пачатак 2015 года прэтэндуе на тое, каб яе парушыць.

29 студзеня сустрэча адзінага палітыка (АП) з прадстаўнікамі беларускіх і замежных СМІ прайшла ў рэжыме дыялогу. У рэдакцыі «Савецкай Беларусі» дыялог працягнуўся. Прадстаўнікі дзяржавы, праўладных і апазіцыйных партый абмяняліся думкамі на тэму барацьбы з карупцыяй.

Статыстыка поспехаў

Карупцыйнаятэмадляпрацягу дыялогу абраная невыпадкова. Ва ўладзе і ў раскалатым беларускім грамадстве наконт гэтага пытання існуе кансенсус. Практычна ўсе згодныя з тым, што «гэта зло» варта «выпальваць калёным жалезам».

Карупцыйная тэма нязменна прыцягвае ўвагу «шырокай грамадскасці». Перафразуючы вядомую прыказку, вазьму на сябе смеласць сцвярджаць, што нішто нас (простых людзей) так не радуе, як гора вялікага начальніка, абвінавачанага ў карупцыі. «Людзей, — адзначае палітолаг Уладзімір Пастухоў, — не так раздражняе карупцыя, колькі ўзбуджае яе вынік». Таму антыкарупцыйныя поспехі ўлады ўспрымаюцца як шоў.

Аднак вернемся ў рэдакцыю «СБ» і паслухаем інфармацыю начальніка упраўлення па барацьбе з карупцыяй і арганізаванай злачыннасцю Генпракуратуры Ігара Грэйбо. Яна адназначна сведчыць пра поспехі. Мяркуйце самі. Карупцыйныя злачынствы ў агульнай колькасці зарэгістраваных з года ў год складаюць не больш за 2,5 – 3%. Сацыёлагі фіксуюць зніжэнне вастрыні карупцыйнай праблемы ў грамадстве: у 2005 годзе карупцыя турбавала 68% беларусаў, у 2014 — 47%.

Дзяржава не адчувае дэфіцыту «калёнага жалеза» і пастаянна пускае яго ў ход: «Паводле дадзеных 2013–2014 гадоў, калі ў агульнай структуры крымінальных пакаранняў пазбаўленне волі склала 24%, то за карупцыйныя злачынствы — 45%. За атрыманне хабараў 70% асуджаных прызначана пазбаўленне волі».

Пасля такога рапарту перад штатнымі барацьбітамі з карупцыяй хочацца зняць капялюш. Незразумела толькі, чаму паводле дадзеных Transparency International па ўзроўні карупцыі Беларусь у 2002 годзе была на 32-м месцы, а сёння — на 122-м. Ігар Грэйбо тлумачыць такі скачок дастаткова крытычным стаўленнем міжнародных экспертаў да Беларусі. Адпаведна, пры ацэнцы ўзроўню карупцыі ў іншых краінах крытычны падыход змяняецца лаяльным. Ці я нешта не так зразумеў?

Хто сёння паспяховы?

Пра ролю асабістых сувязяў у функцыянаванні беларускай мадэлі мне даводзілася пісаць неаднаразова. Без іх і кроку нельга ступіць ні на міждзяржаўным узроўні, ні на побытавым. Паслухайце любую прэс-канферэнцыю АП. Для яго беларуска-расійскія адносіны — гэта яго асабістыя адносіны з Пуціным. І так па любым пытанні.

А цяпер з дапамогай эканаміста Уладзіслава ІназемцавазвернемсвойпогляднаНіжні ўзровень сацыяльнай іерархіі: «Пачынаючы з першых постсавецкіх гадоў стала складацца грамадства, у якім чалавек мог дамагчыся практычна ўсяго, але ва ўмовах, калі ён дзейнічаў індывідуальна і не імкнуўся абапірацца на грамадскую кансалідацыю. Калі вы хочаце вырашыць нейкую праблему, прасцей даць хабар, дамовіцца пра выключнае стаўленне або проста заплюшчыць вочы на тыя ці іншыя правілы, але толькі не спрабаваць усумніцца ў іх законнасці і не патрабаваць іх змены».

Іназемцаў піша пра расійскае грамадства. Але наколькі апраўданы перанос яго высноваў на беларусаў? Адкрыем часопіс «Сацыялагічны альманах» за 2013 год, які выдаеІнстытутсацыялогіі НАН РБ. На старонцы 164 знаходзім надзвычай цікавую інфармацыю. На пытанне: «Хто сёння мае поспех у беларускім грамадстве?» у тройцы лідараў апынуліся наступныя варыянты адказаў: крымінальна-мафіёзныя структуры (74,3%); той, хто займае высокую пасаду, знаходзіцца ва ўладзе (61%) і чалавек з сувязямі (45,1%). А ў ніжняй частцы шорт-ліста дабрабыту па-беларуску апынуўся прадпрымальны, дзелавы (30,2%); высокакваліфікаваны, таленавіты (6,7%) і працавіты (4,7%).

Слова «карупцыя» ў пытанні і варыянтах адказаў не фігуруе. Але якім чынам могуць дасягаць дабрабыту сябры крымінальна-мафіёзных структураў, і чаму на трэцім прызавым месцы апынуўся чалавек з сувязямі?

У квазірынкавай эканоміцы карупцыйныя механізмы адыгрываюць ролю гарызантальных сувязяў, без якіх не можа функцыянаваць ні грамадства, ні дзяржава. «Калі раптам у нейкі Дзень гневу, — справядліва заўважае палітолаг Станіслаў Бялкоўскі, — карупцыя будзе скасаваная (цудоўным чынам, паколькі іншага варыянту пакуль не бачна), апарат дзяржкіравання згорнецца, бо знікне сам сэнс яго існавання».

Як адаб'ецца скасаванне карупцыі на насельніцтве?

(працяг на стр. 3)

РАСЕЙСКА-УКРАІНСКІ КАНФЛІКТ

РОССИЯ НЕ ОСТАНОВИТСЯ НИ ПЕРЕД БЕЛАРУСЬЮ, НИ ПЕРЕД ПОЛЬШЕЙ…

Почему Леонид Кравчук, если бы сейчас руководил Украиной, прежде всего «поехал бы в Москву к Путину» – все в эксклюзивном интервью первого президента Украины белорусской Свободе.

Россия и война

Анна Соусь: Леонид Макарович, в прошлом году вы говорили, что, несмотря на 80-летний возраст, готовы взять в руки оружие и воевать за Украину. С каким настроением вы сейчас каждый день смотрите новости, видите, например, кадры, когда украинцы становятся на колени вдоль дорог, по которым везут погибших на Донбассе военнослужащих?

Леонид Кравчук: Я человек, в жизни которого были и хорошие, и плохие, и радостные, и драматические дни, но я считаю, что такого драматического состояния нашего государства и нашего народа за свою политическую карьеру еще не было. Это самый сложный период нашей украинской истории. Конечно, боль. Конечно, разочарование. Конечно, это вещи, которые не укладываются в голове.

Я хочу вам привести один разговор, который у нас была на заседании СНГ в Москве. Сидели за одним столом все главы государств СНГ и проводили пресс-конференцию. И кто-то из журналистов задал вопрос Ельцину и мне, что теперь, мол, в Европе начинают говорить, и по нашим тв-каналам начинают говорить, что возможная война между Россией и Украиной ... Ельцин не дослушал этого вопроса, очень жестикулярно указал на висок и сказал: «Вы что, с ума сошли? Какая война? Можно ли даже мысль допустить о том, что возможна война России против Украины, что возможны военные конфликты ». Это, говорил Ельцин, против нашей истории, и стал говорить о Переяславской Раде, про наши братские отношения. Так, могут быть различные противоречия, но о войне говорить - это безумие. Безумие! Журналист смотрит на меня, а я говорю, что полностью согласен с Борисом Николаевичем, это действительно невозможно. Вот, как тогда было, и как мы смотрели на ту сложную ситуацию, и как считали возможным ее решать.

А сегодня уже никто даже не удивляется, почему Россия фактически открыто ведет агрессию, ведет войну против Украины. Анексировала Крым и унесла фактически уже часть территории, часть Донбасса. Никто не удивляется. Идет война. Россия ведет информационную и фактическую войну.

О минских договорах

Анна Соусь: Недавно вы заявили, что переговоры в Минске унижают Украину, и что если переговоры не дают результатов, то нужно менять их формат. Поясните, пожалуйста. И сейчас бы вы так же сказали?

Леонид Кравчук: Да, я повторил бы эти слова и вот почему. Потому что был Будапештской меморандум, когда США, Великобритания и Россия (к ним присоединились Франция и Китай) приняли меморандум, в котором записали, что они гарантируют Украине территориальную целостность, неприкосновенность и суверенитет, потому что она добровольно отказалась от ядерного оружия. Такой меморандум есть и сегодня. Никто его не отменял. Россия, правда, от него отказалась, но это не значит, что должны отказаться США и другие государства.

Я задаю вопрос, почему никто даже не поднимет вопрос, не инициирует хотя бы международную конференцию, или международную встречу, чтобы напомнить миру и себе о том, что Украине дали такие гарантии. Даже если мы просим рассмотреть вопрос о предоставлении Украине не наступательного, а оборонительного оружия, чтобы отстоять свою свободу и независимость, нам говорят: «Нет, это может не понравиться России». Тогда о чем мы говорим, о каких международных соглашениях? Если Россия их не выполняет, тогда никто не выполняет. Зачем их принимать?

Тем более минские соглашения подписали люди, не наделенные высокой государственной властью. Такие вещи, как независимость Украины, ее территориальная целостность, должны подписывать президенты-Порошенко, Путин. Хотя бы вдвоем подписать, чтобы было понятно, о чем идет речь. Если нужно, чтобы этот вопрос рассмотрело международное сообщество, давайте рассмотрим в рамках Будапештского меморандума. Мы отказались очень легко от Женевского формата, поговорили о нормандском формате, поговорили обо всех форматах, а опираемся только на минский протокол, на минские соглашения, которые подписаны людьми, не наделенными высокой государственной властью, и сепаратисты плюс ко всему. Я к такому документу не имею большой веры, потому что это не тот документ, который выходит на высшие эшелоны власти. Но теперь я вижу, что какой бы документ мы не приняли, Россия его выполнять не будет.

Если мы соберем международную конференцию в рамках Будапештского меморандума, Россия туда не поедет. Она откажется принимать участие. Будет очередной политико-пропагандистский информационный акт против конкретных виновников, который не дает никаких конкретных результатов, потому что не влечет за собой санкций. Санкции сейчас применяются экономические в основном. Я думаю, что сказать, что они не действуют, было бы неправильно. Но, наверное, эти санкции нужно усовершенствовать, чтобы увеличить давление на Россию. Другого пути я не вижу.

Если Россия добровольно не хочет отказаться от агрессии и раздербанила территорию Украины, то, естественно, надо определенные шаги делать. Но мы должны сами также проводить реформы, крепить оборонную силу, объединять людей вокруг защиты своей родины. Никто за нас этого не сделает. Это все в рамках украинского общества. Мы никого и не просим на нас работать. Мы просим в этой ситуации нам помочь, поскольку мы имеем на это право. Это право зафиксировано в международном меморандуме.

Как разговаривать с Путиным

Анна Соусь: Если бы вы сейчас управляли Украиной, что бы вы первое сделали, чтобы изменить ситуацию на Востоке Украины?

Леонид Кравчук: Если бы я был президентом, первое, что я бы сделал, я бы поехал в Москву к Путину.

Анна Соусь: И что бы ему сказали?

Леонид Кравчук: Я бы ему сказал то, что я вам говорил, только более точно и с фактами. Мы вдвоем решим эту проблему, чтобы люди не умирали ... Я бы ему сказал, что ваша философия русского мира - это фикция, потому что в философии русского мира написано -- помогать и защищать русскоязычных и этнических россиян, а вы делаете все, чтобы их защищать путем убийства, потому что на Востоке Украины гибнут и россияне, и украинцы, и сыновья России, и сыновья Украины, славяне, этнические русские и русскоязычные. Если философия русского мира означает, что того, кто не согласен, надо уничтожить, тогда это фашистская организация. И если мы этого не сделаем, то я сказал бы, что мы будем умирать на своей земле, вы можете нас уничтожить, но Украина никогда не будет вашей послушницей. Никогда. Это народ, который заслуживает исторического уважения.

Я предложил бы такой путь. Скажите, что вам в данном случае не подходит? С чем вы не согласны (хотя это весьма условно, так как мы сами определяем свою политику). но я хочу знать, с какой политикой Украины и почему вы не согласны? Давайте решим этот вопрос. Если нет, тогда мы обращаемся к мировой общественности, пусть она решает. Я бы с этого начал обязательно. И если вы растаскиваете нашу территориальную целостность, наш суверенитет, то никогда, если будет оставаться жив хоть один украинец, мы не согласимся с этим.

(скарочана, пераклад з беларускай мовы)

Анна Соусь
www.svaboda.org

АНТЫКАРУПЦЫЙНАЯ КАМПАНІЯ

(пачатак на стр. 3)

Зноў працытую Іназемцава: «У цэлым карупцыя дапамагае мільёнам расіян жыць значна прасцей, чым калі б ім супрацьстаяла тая ж маразматычная расійская дзяржава, ды яшчэ і непадкупная».

Пра ўзровень маразматычнай беларускай дзяржавы меркаваць не бяруся. Але жыццё простага беларуса ў квазірынкавай эканоміцы ператварылася б у сапраўднае пекла. Жорсткасць нашых законаў, як вядома, кампенсуецца неабавязковасцю іх выканання. Гэтая неабавязковасць і забяспечваецца за кошт асабістых сувязяў, г. зн. карупцыі.

(скарочана)
Сяргей Нікалюк
"Новы час"

СПЫНЕННЕ ПРАЦЫ

ДЗЯРЖАВА ДЛЯ НАРОДА?

Яшчэ адна крызісная праява ў беларускай эканоміцы! З'явілася інфармацыя, што Мінскі аўтамабільны завод спыняе свой галоўны канвеер на 10 дзён.

Рабочых адпраўляць у вымушаныя адпачынкі, заробак, і без таго змізарнелы, ім захаваюць на дзве трацiны. Якое прадпрыемства будзе наступным?

Між тым у краіне ўсчалася хваля скарачэнняў працоўных, якіх праз пэўны час могуць запісаць у "дармаеды".

Рух "За Свабоду" лічыць:

"Абвешчаная мадэрнізацыя не дае і не прынясе чаканых вынікаў, бо трэба мяняць структуру эканомікі і форму ўласнасці. Цяпер, па сутнасці, мы бачым толькі выдаткоўванне грошай у новыя станкі ды патрабаванні прыгоннай дысцыпліны. Гэта псеўдамадэрнізацыя і застой, а не развіццё!

На пачатку 1990 гадоў у Беларусі былі адны з найлепшых шанцаў з усіх краінаў былога СССР, каб правесці паспяховае рэфармаванне сваёй гаспадаркі і інтэграваць яе ў сусветную эканоміку. Беларусь мела добрую базу як высокаіндустрыялізаваная дзяржава з дастаткова адукаванай і кваліфікаванай працоўнай сілай. На вялікі жаль, гэтыя шанцы былі змарнаваныя.

25 год таму жыхары суседняй Польшчы, крамы якой зіхацелі пустэчай, скуплялі ў Беларусі самыя розныя тавары. Сёння ўсё наадварот: беларусы дзясяткамі тысяч едуць у Беласток, Тэрэспаль ці Варшаву, каб набыць больш танныя прадукты, вопраткі ці бытавую тэхніку. Простыя лічбы: Польшча купляе газ па 330 долараў за кубаметр, Беларусь – па 134. Сярэдні (налічаны) заробак палякаў складае 1090 долараў, а беларусаў – 410.

Дыягназ відавочны: сённяшняя эканамічная мадэль няздольная гарантаваць нашым людзям дабрабыт і ўпэўненасць у заўтрашнім дні".

Заснавальнік і рэдактар: Смолікаў Канстанцін Эдуардавіч

Адрас рэдакцыі: г. Віцебск, вул. 1-я Сененская д.5, Тэл. +375-29-218-98-38, e-mail: kas_vit@tut.by
Газета выдаецца з лютага 2014 г.

Падпісана да друку **30.03.2015 у 17.20**
Наклад: 290 асобнікаў.
Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў.
Друкуецца пры падтрымцы аднадумцаў.
Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.